

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 9. Hadrianus II. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

dum Romam veneris & conspectum nostrum subieris. Legati, quorum hic mentio fit, Rodoaldus & Joannes, in Concilio Metensi anno octingentesimo sexagesimo tertio Præsides, haud dubie fuerint.

Universim Epistolas ferme centum a Nicolao Papa scriptas habemus, quas in Indice accurato, ut refert Anastasius, invenire erat. Toto autem Pontificatus sui tempore unica Ordinatione, scilicet Mense Martio, Presbyteros septem & Diaconos quatuor ordinavit. At Episcopos per diversa loca sexaginta quinque consecravit. Sepultus est ad portam Basilicæ S. Petri. (*)

§. IX.

Hadrianus II. Papa.

Nicolai in Sacra Sede Successor fuit Hadrianus II. Talari, postea Episcopi, filius, ex genere Stephani, & Sergii junioris Pontificum descendens, a Gregorio IV. Subdiaconus creatus, deinde in familiam Palatii Patriarchalis Lateranensis admittus, & Presbyter Tituli S.

R 5 Marci

(*) Quis æquo animo ferat Caveum dicentem, in Artic. Nicol. I. *Anno 861. Nicolaus Photium, Conciliumque Constantinopolitanum ab eo habitum sugillare, & Ignatio palam patrocinari coepit. Et infra: A Photio (Nicolaus Papa) anathemate percussus est.*

Cæcus

Sæculum IX. Marci Papæ ordinatus est. Largissimus
A. C. 867. in dandis eleemosynis fuit; imo quadam
 die, cum quadraginta denarios cum ce-
 teris Presbyteris a Sergio Papa accepis-
 set, pecunia in manibus ipsius eam pau-
 peribus distribuentis multiplicata dici-
 tur, ita ut postquam in singulos paupe-
 res, quorum magna fuit multitudo, tres
 denarios, totidemque in singulos familia-
 res suos sparsisset, nihilominus sex super-
 essent. Hospites quoque advenientes li-
 beralissime habebat. Jam pridem post
 obitum Leonis IV. iterumque Benedi-
 cti III. omnium votis Papa electus tan-
 ta solertia summam Dignitatem a se a-
 molitus fuerat, ut eam etiam effugerit;
 sed defuncto Nicolao, totius populi con-
 cursus, omnium Clericorum consensus,
 clamores precesque reluctanter coege-
 runt, ut Pontificatum susciperet septua-
 ginta sex annos natus. Uxorem habe-
 bat, (*) cui nomen Stephania, adhuc lu-
 ce

Cæcus sit, oportet, qui pensatis omnibus
 Historiæ Ecclesiasticæ adjunctis, Photium nullo
 jure & pessima fide egisse; econtra Nicolaum
 Pontificem omnes partes viri pii, sinceri, & con-
 stantis implevisse, non videat.

(*) Tantum ne quis Protestans dicat, quem
 admodum Interpres Fleurii, si opus suum pro-
 sequeretur, haud dubie dicturus esset, Hadria-
 num

ce fruentem, & etiam filiam. Multi viri pietate conspicui, Monachi, Presbyteri, Laici, jam diu ante sibi per ostentum manifestatum fuisse aiebant, Hadrianum supremam Dignitatem consecuturum. Quibusdam visus fuerat in Sede Pontificali Pallio ornatus sedere, aliis Casula indutus Missam celebrans, aliis in Basilica nummos aureos dispensans, aliis denique equo insidens, quo Nicolaus Papa vehi solebat, magna pompa ad S. Ecclesiam procedere.

Ergo Hadrianus ex Ecclesia S. Mariæ Majoris, ubi frequentissime orationi vacabat, producitur, & festinanter in Palatium Patriarchale Lateranense devehitur. Qua re comperta, Legatis Ludovici Imperatoris non probabatur, quod, Romæ præsentem, a Romanis ad electionem non fuissent invitati, quamvis & ipsi hunc virum ad Dignitatem Papalem fuisse promovendum censerent. Responderunt Romani, id neutiquam ideo a se omissum, quod Imperatoris auctoritatem parvi penderent, sed

ut

num Pontificem vel alios Episcopos ab uxoribus non abstinuisse.

Quippe viros uxorem habentes, deinde ad Sacerdotium admissos, divortium quo ad torum & mensam fecisse, ex Historia Ecclesiastica exploratissimum est.

Sæculum IX. ut posteris consulerent, & vim confue-
 tudinis non obtineret, Papam nisi expe-
 ctato Legatorum Cæsareorum advento
 A. C. 867. rite eligi non posse. Cum hoc respon-
 sato Legatis fuisset satisfactum, & ipsi ad
 salutandum Hadrianum venerunt. Ma-
 gno clamore petebat populus, ut statim
 consecraretur; obstitit vero Senatus.
 Ergo dilata est Ordinatio, dum afferre-
 tur responsum Imperatoris, qui inspecto
 Electionis Decreto & subscriptionibus,
 data Epistola Romanos laudavit, quod op-
 timum virum elegissent, declarans, nol-
 le se, ut quodcunque pretium pro con-
 secratione Hadriani daretur, ne quid-
 quam juris se Ecclesiæ Romanæ erepta-
 rum, quin magis effecturum, ut ablata
 restituerentur.

Postquam igitur de more preces, vi-
 gilia, & eleemosynæ in Sabbato decima
 tertia Decembris anno octingentesimo
 sexagesimo septimo præcessissent, sequen-
 te die Dominica Hadrianus ad S. Petri
 Basilicam deducitur, & solemniter a
 Petro Episcopo Gabiorum, quæ civitas
 prope Præneste hodie suis ruinis sepulta
 jacet, a Leone Silvæ candidæ, & Dona-
 to Ostiensi consecratur. Hi tres Epis-
 copi ad hoc Ministerium delecti, quia
 Albanensem mors rapuerat, & Portuen-
 sis absens erat, videlicet Formosus a Ni-
 colao Papa ad prædicandum Bulgaris E-
 vange-

vangelium missus. Cum deinde Papa Sæculum IX.
 Neo - electus Missam celebraret, cuncti A. C. 867.
 de manu ejus accipere Communionem Hadriani
 gestiebant, quam etiam aliquibus, ab Consecratio.
 Antecessore suo exclusis, dedit, videli-
 cet Theutgaudo Archiepiscopo Trevi-
 rensi & Zachariæ Episcopo Anagninensi
 a Nicolao Papa excommunicatis. Item
 Anastasio Presbytero, quem Leo IV. &
 Benedictus Communionem Laicam conten-
 tum esse jusserant. Eos tamen non prius,
 quam modo competente satisfecissent,
 recepit. Ex Ecclesia in Palatium Late-
 ranense reversus, donis, quæ Pontifices
 accipere solebant, rejectis, ea solum,
 quæ comedi possent, admisit, dicens:
Fugiamus pudendum pecuniarum commer- Matth. 10. 1
cium. Gratis demus, quod gratis acce-
vimus secundum præceptum Domini, &
Oblationes Fidelium cum pauperibus, pro
quibus nobis dantur, partiamur.

At, dum Pontifex consecratur, Lam-
 bertus Dux Spoletanus Urbem armatus
 intrat, eamque a suis diripi sustinet.
 Primores dato pretio ædes suas a rapina
 redemerunt. Non Ecclesiis, non Mona-
 steriis parcebatur, multæque Virgines
 nobiles abstractæ. Re ad Imperatorem
 delata, Ducatu exiit Lambertus, quem
 omnes Franci, Sacræ Sedis inimicum, a-
 bominati sunt. Papa quoque suis parti-
 bus non defuit, sed omnes hujus latro-
 cinii

p. 887.

Sæculum IX. cini participes, & nominatim eorum
A. C. 867. quinque, qui ceteris tanti facinoris Du-
 ces extiterant, excommunicavit, donec
 restituerent & satisfacerent. Reperi-
 unt duo, qui Pontificis monitis parue-
 runt.

to. 8. Conc.
 p. 568.

Hadriano ordinato, Anastasius Bi-
 bliothecarius statim Adonem Archiepis-
 copum Viennensem hujus rei certiore
 fecit, data Epistola in hunc modum:
*Tristis fati tibi index sum. Heu! Pa-
 ter noster Nicolaus decima tertia Novem-
 bris ad meliorem vitam abiens reliquit
 nos, omni solatio destitutos. Nunc vero
 omnes illi, quos ob adulteria aliave cri-
 mina castigavit, omnibus viribus ejus-
 dem facta & Scripta abolere conantur,
 quibus etiam Imperator favere dicitur.
 Igitur hanc rem cunctis Fratribus per-
 scribite, & pro Ecclesiæ bono, quæ visa
 fuerint, facite. Si enim tanti Pontifi-
 cis Acta rescinduntur, de vestris quid
 fiet? Quamvis vero apud nos pauci sint,
 qui genua coram BAAL non curvaverint,
 scio tamen, apud vos permultos existe-
 re. Habemus Papam, cui nomen Ha-
 drrianus, ad mores hominum emenda-
 dos magno zelo instructum, sed necdum
 scimus, an omnia Ecclesiæ negotia per-
 tractanda, vel solummodo eorum partem
 suscepturus sit. Ceterum plurimi faci-
 amatque, propinquum meum Arsenium,*

amicum vestrum, cujus quidem fervor pro reformatione Ecclesie non nihil remisit, ex quo satis dure a defuncto Pontifice habitus fuit; unde etiam Imperatoris partibus adhæret. Rogo, ut eum ad meliorem mentem reducere satagatis, quippe bujus viri auctoritas, qua & apud Imperatorem & apud Papam valet, Ecclesie utilissima foret. His Anastasius adjecit Annotationem hujusmodi: Obtestor vos, ut omnes Galliarum Metropolitanos illud imprimis moneatis; ne sub prætextu propriam recuperandi auctoritatem ad memoriam defuncti Pontificis deprimendam operam jungant. Nemo enim unquam Nicolaum accusavit, & nemo jam est, qui mortui causam dicat. Nunquam cuicumque Hæresi consensit, sicut falso præsumitur; sed bono zelo ductus omnia egit. Itaque per Deum vos obsecro, generosum pectus talia contra Pontificem defunctum machinantibus vigore Sacerdotali objicite. Actum est de auctoritate bujus Ecclesie, si hæc locum habeant.

§. X.

Hadrianus Papa objecta sibi diluit.

Causæ omnino non erant nullæ, cur Anastasius timeret, ne memoria Nicolai læderetur, & Acta abolerentur; nam

Sæculum IX.
A. C. 867.